

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 11913/15
25.07.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Милан Белић, адвокат из Београда, 11040 п.п.125, против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, ради поништаја решења број: 351-03-01256/2015-10 од 03.07.2015. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ..., ... бр. ..., са адресом за пријем поште: Бирчанинова 27, кога заступа Ивана Цветковић, адвокат из Београда, Краљице Наталије 38/31, у предмету грађевинском, по одржаној усменој јавној расправи дана 25.07.2018. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.07.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилца А.А. из ..., ... бр. ..., да заинтересованом лицу Б.Б. из ..., ... бр. ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 51.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда, Сектор за грађевинске послове IX-18 број 351-75/2015 од 21.05.2015. године. Наведеним решењем првостепеног органа, издаје се грађевинска дозвола, односно одобрава инвеститору Привредном друштву Б.Б. из ..., ... бр. ..., изградња двострано узиданог стамбено пословног објекта, категорије В, у улици ... у ..., спратности 2По+П+5+Пс, укупне нето површине објекта 1.448,49 м² на катастарској парцели бр. ... КО ..., површине 320 м². Објекат се састоји од 10 (десет) стамбених јединица, 1 (једног) пословног простора и са 12 (дванаест) паркинг места у две подземне етажe. Пешачки и колски приступ објекту обезбеђен је из улице ...

Предрачунска вредност радова износи 147.989.072,39 динара. Истим решењем утврђено је да саставни део грађевинске дозволе представља Главни пројекат за грађевинску дозволу за техничком контролом број ТК-04/15 од марта 2015. године, извршеном од стране вршиоца техничке контроле: Привредног друштва за техничке прегледе и консалтинг у грађевинарству В.В. Из ..., ... и Извод из пројекта, оверен и потписан од стране главног пројектанта Г.Г., дипл.инж.арх. са лиценцом ..., усклађен са правилима грађења из решења о локацијској дозволи Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда IX-15 број 350.7-429/2014 од 17.09.2014. године. Наведеним решењем првостепеног органа, у ставу 3. диспозитива, налаже се инвеститору да пре почетка грађења, сходно чл. 136. Закона о планирању и изградњи, уклони постојећи објекат на кп.бр. ... КО ..., и то: објекат означен бројем 1-породична стамбена зграда-део, у Препису листа непокретности број ... КО ..., док је у ст. 4-7. истог решења, наведено да грађевинска дозвола престаје да важи ако се не отпочне са грађењем објекта, односно извођењем радова у року од две године од дана правноснажности решења којим је издата грађевинска дозвола; да грађевинска дозвола престаје да важи ако се у року од пет година од дана правноснажности решења о грађевинској дозволи не изда употребна дозвола; да је инвеститор дужан да изврши уплату доприноса за уређивање грађевинског земљишта за објекат из става 1. тог решења у износу од 15.394.878,00 динара, у 36 месечних рата, и то прву рату у висини од 10% од укупно утврђене обавезе што износи 1.539.488,00 динара, са припадајућом валоризацијом, најкасније до подношења захтева за пријаву радова, а преосталу обавезу у износу од 13.855.390,00 у 35 месечних рата од по 395.868,00 динара са припадајућом валоризацијом; те да је инвеститор дужан да 8 дана пре почетка извођења радова поднесе том органу пријаву радова, са подацима и доказима прописаним у чл. 148. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09...145/14).

Тужбом поднетом Управном суду дана 13.08.2015. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа истичући да је истим незаконито, потврђено решење првостепеног органа имајући у виду да у првостепеном поступку приликом издавања грађевинске дозволе чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, односно да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак. У вези са тим указује да је дана 21.05.2015. године, након извршеног увида у предмет бр. IX18 351-75/2015, у ком предмету је заинтересовано лице поднело захтев за издавање грађевинске дозволе ради изградње предметног објекта у улици ... број ..., структуре 2По+П+5+Пс на катастарској парцели ... КО ..., поднела приговор, односно обавестила првостепени орган да је решењем о наслеђивању наследила имовину покојног Д.Д. и то право коришћења на катастарској парцели КО ... (сада ... и ... КО ...), право својине на стану бр. 2 и бр. 3 у оквиру стамбене породичне зграде површине 126 м² у ... у улици као и сусвојину на помоћном објекту површине 19 м², све на кп бр. КО ... које су предмет судског спора код Првог основног суда у Београду посл.бр. 25П-49311/2010 а која се граничи са предметном парцелом ... КО ..., те да се предметном грађевинском дозволом издаје одобрење за изградњу пословног простора у приземљу зграде чији ће прозори гледати на парцелу тужиле, те да ће сваки спрат новог објекта имати терасе које ће се налазити изнад парцеле ... КО ... што према садашњем и стварном стању није могуће из разлога ближе наведених у тужби. Као разлоге за наведену тврдњу тужила истиче да се на кп. ... и ... налази већ укњижени зидани помоћни објекат спратности П+0 површине 19 м² уписан у лист непокретности ... КО ... као приватна својина

покојног супруга тужиље; да се на кп.бр. ..., уз саму границу са парцелом ... КО ... налази и дрво-стабло дивљег кестена чији корени прелазе на катастарску парцелу ... КО ... а чију сечу је у више наврата забранила надлежна служба општине Врачар; да је на кп.бр. ... и ... КО ..., покојни супруг тужиље имао право коришћења које је уписано у ЛН ... КО ..., те да се на истим парцелама налази и стамбено породична кућа површине 126 м² уписана у ЛН бр. ... КО ... од чега су стан бр. 2 и стан бр. 3 уписани као приватна својина покојног супруга тужиље. Истиче да копија плана која је достављена уз захтев за издавање грађевинске дозволе за парцелу ... КО ... не приказује стварно и постојеће стање на терену тј. не приказује укњижени помоћни објекат који се налази на самој граници са парцелама ... и ..., затим породичну кућу површине 126 м² која се налази на самом углу улице ... и ... као и дрво кестена које без дозволе надлежног органа општине Врачар не може да се сече. Такође оспорава тачност података наведених у локацијској дозволи истичући да се на кп.бр. ... и ... КО ... налази стамбена породична кућа П 126 м² и помоћни објекат П 19 м² уписани у ЛН бр. ... КО ..., као приватна својина а не пјачета и јавна површина како је наведено у локацијској дозволи која је приложена уз пројектну документацију заинтересованог лица. Такође указује на одредбу члана 33. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објекта ("Службени гласник РС", бр. 23/15), истичући у вези са тим да Идејни пројекат инвеститора, који је потписан од пројектанта, садржи нетачне податке о елементима који су прописани наведеним правилником, јер је у истом парцела ... КО ... означена као јавна површина а не као парцела са породичном стамбеном зградом и помоћним објектом, па тако ни Главни пројекат за грађевинску дозволу са техничком контролом од 26.03.2015. године не предвиђа заштиту објеката на суседној парцели ... и ... КО Како је првостепени орган издао грађевинску дозволу инвеститору, а да претходно није урбанистички уређена целина ради давања одобрења за изградњу за поднети објекат, по оцени тужиље, доведена је у питање безбедност и стабилност како помоћног објекта тако и постојеће породичне стамбене зграде, на који начин се угрожавају и стварна права које тужиља има на суседним парцелама али и на постојећим објектима, а на који начин је на штету тужиље повређена и одредба члана 58. Устава Републике Србије, којом се јемчи мирно уживање својине и других имовинских права, али и чл. 3. став 3. и чл. 8. Закона о основама својинско правних односа којима се штити право својине и утврђује обавеза сваког лица да се уздржава од повреде права својине другог лица. Указује да је услов да би се издала локацијска дозвола, као и грађевинска дозвола ради изградње објекта на парцели ... КО ..., да се у Главном пројекту прикаже постојеће стање на суседној парцели и заштита постојећих објеката а не да се изда грађевинска дозвола на основу ранијег Регулационог плана који није усклађен са Генералним планом Београда за 2021. годину, истичући притом да нови Регулациони план за ..., ..., ..., ..., ... и ... који би био усаглашен са Генералним планом Београда 2021. године, још увек није донет. Наводи такође да је предметни објекат планиран противно правилима градње прописаним Генералним планом Београда 2021. године и то у погледу растојања новог објекта, од постојећег објекта, у погледу правила отварања прозора на новом објекту, као и правила грађења уколико се ради о изградњи сталних објеката на парцелама јавних површина. Наводима тужбе, тужиља указује да се изградњом предметног објекта, на начин како је одобрено грађевинском дозволом угрожава право својине тужиље и на начин што се умањује употребна вредност њене имовине, на који начин јој се причињава и штета у виду измакле добити јер ће се изградњом објекта спратности од 5

спратова са поткровљем, са прозорима и терасама на сваком спрату на удаљености мањој од 4 м од тужиљине куће и уз само двориште тужиље умањити тржишна вредност њене куће са помоћним објектом и двориштем. Такође изражава страх да у случају штете тужиља не би могла да исту наплати од инвеститора, овде заинтересованог лица, из разлога што исти од имовине има само новчани капитал у износу од 100,00 РСД и неновчани капитал тј. парцелу ... КО ... на којој је успостављена хипотека у износу од 15.394.878,00 динара као обезбеђење исплате доприноса за уређивање грађевинског земљишта, која обавеза је и утврђена првостепеним решењем. Указује да је оспорено решење незаконито и због повреда одредаба чл. 6. и 8. Закона о општем управном поступку имајући у виду да тужени орган приликом доношења оспореног решења није водио рачуна да ли ће остваривање права инвеститора Б.Б. Из ... бити на штету права и правних интереса власника објеката са суседне парцеле и није узео у обзир да у првостепеном поступку нису правилно и потпуно утврђене чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати туженом на поновни поступак и одлуку уз обавезу да тужиљи надокнади трошкове насталог управног спора.

Тужени орган је у одговору на тужбу достављеном суду дана 07.10.2015. године остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице је у свом одговору на тужбу достављеном суду дана 03.11.2015. године оспорило наводе тужбе у целости са предлогом да суд тужбу одбије. Истиче да су неосновани наводи тужбе којима се указује на различитост стварног и постојећег стања на терену, наводећи у вези са тим да ово неслагање стварног стања са урбанистичким плановима постоји зато што је наведени помоћни објекат изграђен без грађевинске дозволе и никада није легализован, са којих разлога није предвиђен важећим урбанистичким планом-Регулационим планом ... за блокове између улица ..., ..., ..., ..., ... и ... ("Службени лист града Београда" бр. 28/02), што се јасно може видети и из самог увида у урбанистички план IX-05 бр. 350.5-771/08 од 06.05.2008. године, који и сама тужиља прилаже уз тужбу. У истом је предвиђено да се на кп.бр. ... КО ... која се налази у јавним површинама-сквер не може градити, нити изводити радови без претходног одобрења, које је инвеститор прибавио у складу са законом, а увидом у ЛН бр. ..., чији је препис издала Служба за катастар непокретности РГЗ-а Врачар дана 23.04.2015. године, и који је приложен уз тужбу, несумњиво се може утврдити да је власник кп.бр. ... Република Србија, Београд, односно да је реч о државној својини. Заинтересовано лице истиче да је власник катастарске парцеле ... КО ..., што се са сигурношћу може утврдити увидом у лист непокретности РГЗ бр. ... КО Врачар, да је правноснажним решењем Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове града Београда од 17.09.2014. године стекао локацијску дозволу, а након тога израдио Главни пројекат за издавање грађевинске дозволе, у свему у складу са урбанистичким планом за дато подручје. Надаље истиче да је ово заинтересовано лице, као инвеститор, доставио све доказе предвиђене чланом 135. став 1. Закона о планирању и изградњи за издавање грађевинске дозволе и исту пуноважно стекао 21.05.2015. године, те када је реч о Главном пројекту, истиче да је исти био предмет техничке контроле у марту 2015. године ТК бр. 04/15, којом је утврђено да је исти подобан за грађевинску дозволу, са којих разлога изводи закључак да је поступано у свему у складу са законом и по принципу поуздања у јавне књиге, те да је сагласно

свему, израђен и Главни пројекат сагласно важећим прописима и урбанистичким плановима, и то како са Генералним планом Београда 2021. године из 2003. године, тако и са наведеним Регулационим планом из 2002. године, у којима бесправно изграђени спорни помоћни објект на парцели ... уопште не постоји. Такође наводи да је Регулациони план из 2002. године важећи план, са којим је усклађена целокупна пројектна документација, да ово заинтересовано лице није подносило захтев за уклањање помоћног објекта тужиле који се налази на јавној површини, а на шта је овлашћен Генералним планом Београда 2021. из 2003. године, у вези са чим оспорава активну легитимацију тужиле у овом управном спору, указујући да се из сопственог неправда не може изводити никакво право, и захтевати његова судска заштита. Такође сматра да се изведеним радовима тужила неће ометати у уживању својих имовинских права имајући у виду да ће се градња предметног објекта одвијати искључиво у границама парцеле кп.бр. ... КО ... чији је искључиви власник ово заинтересовано лице, при чему изградњом тог објекта неће доћи ни до заклањања сунца, односно да би изградња предметног објекта незнатно могла утицати на видик имајући у виду да су прозори тужилине куће претежно окренути ка ... и ... улици, с тим да не треба губити из вида да се ради о кући без темеља која је саграђена без бетонске конструкције и која је стара 90 година, а која је и сада окружена високим стамбеним објектима новијег датума. Такође наводи да се из налаза вештака грађевинске струке који је тужила приложила јасно може видети да породична кућа тужиле излази ван габарита парцеле, чиме се чини бесправно заузеће тротоара, а да је насупрот томе, инвеститор извршио нивелацију терена која је последично довела до губитка 40 м² парцеле у његовом власништву, зарад проширења улице, из чега се последично изводи закључак да се радњама тужиле омета инвеститор у уживању сопствене имовине. Такође оцењује као неосноване наводе тужбе којима се указује на опасност по безбедност и стабилност стамбено породичне зграде и опасност од пада кестена као последица изградње, истичући да су заштитне мере предвиђене још у локацијској дозволи, да је обављена техничка контрола Главног пројекта за грађевинску дозволу чији је саставни део Пројекат заштите темељне јаме и суседних објеката, да су оба пројекта прихваћена од стране техничке контроле, а да је у истом циљу, на захтев овог заинтересованог лица извршено и вештачење од стране вештака архитектонске струке на околности изгледа и стања објеката на кп.бр. ... и ... КО ... и анализа техничке документације на основу које се планира изградња на кп.бр. ..., те да су генерално испуњени сви потребни услови за изградњу, укључујући и енумерацију мера заштите, на шта указује и добијање грађевинске дозволе. Сагласно наведеном указује на налаз и мишљење вештака архитектонске струке-Ђ.Ђ. од 25.09.2015. године. Са разлога ближе наведених у одговору на тужбу, заинтересовано лице истиче да, тужила тиме што је заинтересованом лицу издато решење о грађевинској дозволи не трпи ни материјалну ни моралну штету нити је подношење тужбе у овом управном спору учињено у законском интересу и легитимном циљу, већ ради остварења накнаде без икаквог правног основа. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Поднеском достављеним суду 27.06.2016. године, преко пуномоћника, заинтересовано лице понавља наводе из одговора на тужбу да се на кп. ... и ... КО ... налази бесправно подигнут објект који је у власништву А.А., а који се у катастру непокретности и данас води као власништво Д.Д., те указује на постојање решења 05-6112/65 од 21.06.1965. године, којим решењем се овом лицу одобрава да на катастарској парцели КО ... у ... улици бр. ... може изградити оставу за огрев димензија 1,5м x 2,5м

у ком решењу је у ставу 2. наведено да је остава за огрев привременог карактера и да се има уклонити без права на накнаду када то буде потребно ради спровођења урбанистичког плана или када наступе други оправдани разлози. Међутим, увидом у податке из ЛН може се установити да је на предметној локацији уместо оставе за огрев која би требало да буде димензија 3,75м² саграђена помоћна зграда у заједничкој својини Д.Д. и Е.Е. и то од 19м² (од чега се на кп.бр. ... налази 3 м² а на кп.бр. ... 16 м²). При наведеном, читав зид дебљине 20 цм налази се целом својом дужином у катастарској парцели бр. ... КО ... која је у власништву заинтересованог лица. Сматра да је позадина читавог спора прибављање противправне имовинске користи од инвеститора, са којих разлога предлажу да суд донесе пресуду којом ће тужбу одбити као неосновану у целости, а тужиљу обавезати да заинтересованом лицу надокнади настале трошкове управног спора опредељене у износу од 16.500,00 динара на име састава поднеска од стране адвоката, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, под претњом принудног извршења.

Такође поднеском од 20.12.2016. године, заинтересовано лице је обавестило суд да је грађевинску дозволу, која је предмет овог управног спора, изменио, те да је ново решење ROP-BGDU-22323-GR-2/2016, са интерним бројем IX-18 351-274/2016 од 19.09.2016. године, којим решењем се, по измењеној техничкој документацији, овом заинтересованом лицу, одобрава изградња двострано узиданог, угаоног, стамбено-пословног објекта спратности 2По+Пр+5+Пс, категорије В на катастарској парцели ... КО ..., које решење је постало правноснажно дана 28.09.2016. године, уз навод да ће се убудуће предметна изградња одвијати у складу са новодонетим решењем, што првобитну грађевинску дозволу чини ирелевантном у овој правној ствари а даље вођење овог спора због непостојања правног интереса тужиље беспредметним. У прилогу наведеног поднеска, достављена је потврда о клаузули правноснажности напред наведеног решења Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда од 30.09.2016. године, сагласно којој је наведено решење правноснажно дана 28.09.2016. године.

У поднеску достављеном Управном суду од 11.07.2016. године заинтересовано лице понавља разлоге са којих сматра да су наводи тужбе у целости неосновани, изводећи закључак да је крајњи циљ тужиље да од заинтересованог лица прибави одређену корист, која ће у крајњем следу, довести или до куповине парцеле кп. бр. ... КО ... од стране самог инвеститора или до тужиљиног обештећења у поступку експропријације.

Поднеском од 12.02.2013. године, тужиља је поновила захтев за поништај оспореног решења, доставила суду Налаз и мишљење вештака грађевинске струке од 25.12.2017. године и определила захтев за накнаду трошкова спора на име судских такси.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд дана 25.07.2018. године, одржао усмену јавну расправу у присуству тужиље лично и њеног пуномоћника, законског заступника и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, сагласно одредби члана 38. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиље је у речи на усменој расправи остао у свему код навода из тужбе и постављеном тужбеном захтеву, као и при свим наводима,

изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. У вези навода заинтересованог лица да тужила нема правни интерес за вођење овог спора указао је да је на основу прибављених исправки у катастру непокретности које је предао суду, јасно видљиво да су спорни објекти у својини тужиле и да има правни интерес за вођење овог спора. Нагласио је да је основ за оспоравање издате грађевинске дозволе то што чињенично стање на терену није правилно приказано приликом издавања одговарајућих дозвола овде заинтересованом лицу, при чему није оспорио наводе заинтересованог лица да је за грађевинску дозволу прибавило све законом прописане сагласности на пројекте. У вези навода заинтересованог лица којима се указује на новодонето измењено решење о грађевинској дозволи, истакао је да измењено решење није самосталан акт, већ прати судбину основног акта, који није правноснажан и на коме је укинута клаузула правноснажности. Као доказ на околност своје тврдње да ће изградњом објекта наступити штета предао је суду фотографије из којих се види да је над наткривеним терасима и кестеном већ наступила одређена штета, те да је тужила покренула одговарајуће поступке за накнаду штете и сметање државине. Других предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновно одлучивање. Трошкове поступка је тражио за приступ расправи у износу од 33.000,00 динара и за износ судских такси за тужбу и одлуку суда.

Пуномоћник заинтересованог лица је је на усменој расправи остала у свему код навода из одговора на тужбу, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Изјашњавајући се на наводе пуномоћника тужиле у речи на данашњој расправи и доказе у виду решења Службе за катастар непокретности којим се дозвољава исправка носиоца права од 18.05.2016. године, и фотографија које се односе на насталу штету на објектима тужиле, истакао је да се заинтересовано лице у накнадно достављеним поднесцима суду, после достављеног основног одговора на тужбу, детаљено изјаснило у односу на својинска права тужиле као и у односу на насталу штету на коју је тужила указала, прилажући и одређене фотографије из којих се види да се терасе налазе према улици и да су у својини заједничара Е.Е.. Навела је да је оспорено и првостепено решење правилно донето и указала да је зграда у целини изграђена, те да би већа штета за заинтересовано лице наступила рушењем објекта него што је штета за коју тужила тврди да јој је нанета, а да је земљиште на којем се објекти налазе и даље у државној својини. Других предлога у допуну доказног поступка није имала. Предложила је да суд тужбу одбије. Трошкове поступка је тражила према приложеном трошковнику.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, изјава датих на јавној расправи и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је поступак у овој правној ствари започет захтевом који је дана 05.05.2015. године, поднело заинтересовано лице, као инвеститор, за издавање грађевинске дозволе за изградњу стамбено-пословног објекта, на кп.бр. ... КО ... у улици ... бр. ... у Уз захтев за издавање грађевинске дозволе инвеститор је приложио документацију и то:

-решење о локацијској дозволи, издато од стране Секретаријата за урбанизам и

грађевинске послове Градске управе града Београда IX-15 бр. 350.7-429/2014 од 17.09.2014. године, оглашено правноснажним 29.09.2014. године;

-Извод из пројекта, израђен марта 2015. године, оверен и потписан од стране главног пројектанта Г.Г. дипл.инж.арх.бр. лиценце ИКС ..., са главном свеском;

-Главни пројекат за грађевинску дозволу, с техничком контролом број 104/15 од 26.03.2015. године, извршеном од стране вршиоца техничке контроле Привредног друштва за техничке прегледе и консалтинг у грађевинарству В.В. Из ..., ... бр. ... који садржи: Главни пројекат архитектуре, Главни пројекат конструкције, Главни пројекат заштите темељне јаме и суседних објеката, Главни пројекат водовода и канализације, Главни пројекат електроенергетских инсталација, Главни пројекат телекомуникационих и сигналних инсталација, Главни пројекат машинских инсталација, Главни пројекат путничког лифта, Главни пројекат аутолифта, ближе описане у диспозитиву првостепеног решења;

-препис листа непокретности број ... КО ..., бр. 952-1-1272/15 од 25.03.2015. године, издат од РГЗ-а, Служба за катастар непокретности Врачар;

-копију плана за кп. ... КО ..., бр. 953-1-143/15 од 25.03.2015. године издат од РГЗ-а, Служба за катастар непокретности Врачар

Из образложења ожалбеног решења произлази да је уз Главни пројекат инвеститор приложио и Елаборат геомеханичких испитивања терена за изградњу предметног објекта, Главни пројекат заштите од пожара и Елаборат енергетске ефикасности. Из образложења решења првостепеног органа такође произлази да је допринос за уређивање грађевинског земљишта обрачунат од стране Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, у складу са одредбама члана 7. Одлуке о утврђивању доприноса за уређивање грађевинског земљишта те да на основу достављене документације обрачун доприноса за уређивање грађевинског земљишта на дан 14.05.2015. године износи за стамбену намену 13.033.371,00 динара а за комерцијалну намену 2.361.507,00 динара односно укупно 15.394.878,00 динара, коју обавезу ће инвеститор измиривати на начин ближе наведен у образложењу првостепеног решења, са констатацијом првостепеног органа да коначни обрачун доприноса представља саставни део употребне дозволе. Имајући у виду поднети захтев и документацију која је приложена уз исти првостепени орган је нашао да је инвеститор уз захтев за издавање грађевинске дозволе поднео доказе прописане чланом 135. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09...145/14), након чега је донео одлуку као у диспозитиву ожалбеног решења, након што је претходно утврдио, увидом у препис листа непокретности број ... КО ..., бр. 952-1-1272/15 од 25.03.2015. године, издат од РГЗ-а, Службе за катастар непокретности Врачар, да је инвеститор носилац права својине на земљишту и објекту – породичној стамбеној згради-део која се налази на кп.бр. ... КО ..., као и то да је Извод из пројекта за грађевинску дозволу урађен, оверен и потписан од стране главног пројектанта Г.Г., у складу са одредбом члана 33. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објекта ("Службени гласник РС", бр. 23/15), и да су подаци наведени у Изводу из пројекта у складу са Решењем о локацијској дозволи Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда IX-15 бр. 350.7-429/2014 од 17.09.2014. године, које је оглашено правноснажним 29.09.2014. године, а о чему сведочи изјава дата од стране вршиоца техничке контроле бр. 04/15 од 26.03.2015. године.

Решавајући о жалби тужиље изјављеној против напред наведеног решења

првостепеног органа тужени орган је позивајући се на одредбу члана 135. став 1. Закона о планирању и изградњи, и у вези са тим чланом на одредбу члана 12. истог закона нашао да је жалба тужиље неоснована, односно да је правилна оцена првостепеног органа да је подносилац захтева за издавање грађевинске дозволе, уз предметни захтев доставио све прописане доказе и да је истима доказао постојање одговарајућег права на земљишту, односно објекту, да је сва приложена пројектна документација израђена у складу са Законом о планирању и изградњи и Правилником којим се уређује садржина техничке документације, односно да је иста израђена у складу са правилима грађења датим у решењу о локацијској дозволи.

Ценећи наводе жалбе којима је тужилца указивала да првостепени орган није закључком одлучио о њеном захтеву за признавање својства странке у управном поступку, тужени је нашао да исти не утичу на правилност оспореног решења имајући у виду да из списка предмета произлази да је свој захтев тужилца прецизирала тек поднеском од 03.06.2015. године, дакле након доношења ожалбеног решења, па налази да је тужилца своје право, као заинтересовано лице у предметној управној ствари остварила правом на жалбу, у вези са којом је и донето оспорено решење.

Тужени орган је такође навео да нису основани наводи жалбе који се односе на изградњу новопланираног објекта и његове удаљености од границе са бочним парцелама, указујући да су услови за изградњу предметног објекта дати у складу са правилима грађења која су за ту парцелу предвиђена важећим планским документом на основу кога је издата и локацијска дозвола а да је посебним условима наведене дозволе предвиђено - да је све ископе дубље од 2м обавезно штитити адекватном потпорном конструкцијом и да се начин заштите ископа и постојећих објеката разрађује посебним пројектом, те да сагласно томе - издавање решења о грађевинској дозволи за изградњу објекта према условима и правилима грађења датим у решењу о локацијској дозволи, а који су издати у складу са важећим планским документом за предметну локацију, не може бити на штету права и правних интереса жалиље као власника објекта на суседној парцели. У образложењу оспореног решења такође је наведено да је у предметном случају неспорно утврђено да је грађевинска дозвола издата у свему у складу са одредбама Закона о планирању и изградњи, да је пројектна документација израђена у складу са условима за изградњу датим правноснажним решењем о локацијској дозволи, односно да је ожалбеним решењем дозвољена изградња објекта према условима грађења предвиђеним важећим планским документима, са којих разлога тужени налази да су неосновани наводи тужбе којима се указује да изградња таквог објекта може утицати на несметано коришћење објекта на суседној парцели, нарочито ако се има у виду да се плански документи доносе тек након извршеног јавног увида у ком поступку сва заинтересована лица могу износити своје примедбе о којима одлучују комисије за планове. Са напред наведених разлога, налазећи да су и остали наводи жалбе без утицаја на другачију одлуку туженог органа тужени је применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 135. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр. 72/09...145/14), прописано је да се грађевинска дозвола издаје инвеститору који уз захтев за издавање грађевинске дозволе достави пројекат за грађевинску дозволу, има одговарајуће право на земљишту или објекту и који је доставио доказе прописане подзаконским актом којим се ближе уређује садржина и начин издавања грађевинске

дозволе и платио одговарајуће административне таксе. Саставни део захтева је и Извод из пројекта за издавање грађевинске дозволе потписан и оверен печатом личне лиценце од стране главног пројектанта. (став 1.); да орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, по пријему захтева за издавање грађевинске дозволе врши проверу достављене документације у складу са чланом 8ђ. овог закона. (став 11.); те да се грађевинска дозвола издаје на основу важећих локацијских услова независно од тога по чијем захтеву су локацијски услови издати. (став 12.).

Одредбом члана 33. ст. 1. и 2. Правилника о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката („Службени гласник РС”, бр. 23/15), прописано је да се извод из пројекта израђује за потребе прибављања грађевинске дозволе. (став 1.), да извод из пројекта садржи основне податке о објекту и учесницима у изградњи, локацијске податке и друга документа из којих се сагледава усклађеност пројектованог објекта са локацијским условима, испуњење основних захтева за објекат и други подаци од важности за одлучивање у управном поступку. (став 2.), док је одредбама ст. 7. и 8. истог члана наведеног правилника, прописано да све податке у изводу из пројекта потврђује главни пројектант личним печатом и потписом (став 7.), а да извод из пројекта оверава главни пројектант потписом и печатом лиценце, у изјави из главне свеске и на насловној страни извода из пројекта.

Код напред наведеног чињеничног и правног стања и доказа садржаних у списима предмета, те имајући у виду да је заинтересовано лице, као инвеститор, у предметној правној ствари уз захтев за издавање грађевинске дозволе доставио Пројекат за грађевинску дозволу, Извод из пројекта за издавање грађевинске дозволе потписан и оверен печатом личне лиценце од стране главног пројектанта, доказ о праву својине на земљишту (кп. ... КО ...) и друге доказе прописане Правилником о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката, а ближе наведене у образложењу ожалбеног решења, и при околности да је приликом пријема предметног захтева извршена провера достављене документације а у поступку по жалби утврђено да је грађевинска дозвола издата на основу важећих локацијских услова датих Решењем о локацијској дозволи Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда IX-15 бр. 350.7-429/2014 од 17.09.2014. године, које је оглашено правноснажним 29.09.2014. године, то је и по оцени суда, правилно одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиле изјављену против решења првостепеног органа дајући за своју одлуку довољно разлога које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе пуномоћника тужиле изнете на усменој јавној расправи којима је указивао о постојању правног интереса тужиле за вођење овог управног спора али налази да ти наводи за суд нису спорни, са којих разлога је тужили, као странки у управном поступку по чијој жалби је донето оспорено решење, суд признао легитимацију за подношење тужбе у овом спору.

Са наведених разлога суд је оценио као неосноване, наводе заинтересованог лица којима је оспоравао активну легитимацију тужиле у овом управном спору.

При наведеном, правни интерес тужиле, као власника објеката на суседним катастарским парцелама, тужили је признат и у управном поступку у коме је тужила учествовала као странка и у ком поступку је по њеној жалби донето решење

туженог органа које је предмет овог управног спора.

Наводе тужбе и поновљене наводе пуномоћника тужиле изнете на расправи а којима се истиче да је основ за оспоравање издате грађевинске дозволе то што чињенично стање на терену није правилно приказано приликом издавања одговарајућих дозвола овде заинтересованом лицу и наводе којима се указује на нетачност података у издатој локацијској дозволи, суд је такође оценио као наводе без утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету, имајући у виду да је грађевинска дозвола у овом случају издата у складу са Главним пројектом за грађевинску дозволу и на основу важећих локацијских услова, по захтеву заинтересованог лица, уз који захтев су приложени и сви други докази прописани одредбом члана 135. Закона о планирању и изградњи, са којим околностима се сложио и пуномоћник тужиле на одржаној расправи изјављујући да не спори наводе заинтересованог лица да је за грађевинску дозволу прибавило све законом прописане сагласности на пројекте.

Сагласно напред наведеном, суд је и остале наводе тужбе који су уједно и поновљени наводи жалбе оценио као неосноване и без утицаја на другачију одлуку суда. Како су ти наводи, као жалбени наводи правилно оцењени у образложењу оспореног решења, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Сл.лист СРЈ" бр.33/97 и 31/01 и " Сл.гласник РС" бр.30/10), то исти нису посебно образлагани у овој пресуди.

Са напред наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, након закључене усмене јавне расправе, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управим споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова спора, с обзиром на успех тужиле у спору, па је применом одредаба чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чл. 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11, 55/14), одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу III диспозитива пресуде, суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а сходном применом чл. 153. став 1. и чл. 154. Закона о парничном поступку, који се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, налазећи да је основан захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора и то: за састав два образложеног поднеска од 27.06.2016. године и 20.12.2016. године, у износу од по 16.500,00 динара и приступ расправи одржаној дана 25.07.2018. године у износу од 18.000,00 динара, све у укупном износу од 51.000,00 динара, у складу са Тар.бр. 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12). Суд није признао трошкове заинтересованом лицу за састав поднесака од 11.07.2018. године, према трошковнику који је приложио пуномоћник заинтересованог лица на расправи, будући да ти трошкови нису били потребни, јер достављени поднесак није садржао чињеничне наводе од значаја за оцену законитости оспореног решења.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.07.2018. године, 17 У 11913/15

Записничар
Тија Бошковић, с.р.

Председник већа – судија
Душица Маринковић, с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

СР